Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES LĒMUMS

(2011. gada 12. decembris)

par Eiropas Savienības pievienošanos 1974. gada Atēnu Konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokolam attiecībā uz tā 10. un 11. pantu

(2012/23/ES)

(OV L 8, 12.1.2012., 13. lpp.)

Grozīts ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.

▼B

PADOMES LĒMUMS

(2011. gada 12. decembris)

par Eiropas Savienības pievienošanos 1974. gada Atēnu Konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokolam attiecībā uz tā 10. un 11. pantu

(2012/23/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 1. punktu un 81. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu un 8. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

(1) 1974. gada Atēnu Konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokols ("Atēnu protokols") ir ievērojams uzlabojums kārtībā, kas saistīta ar pārvadātāju atbildību un kompensācijām pasažieriem, kurus pārvadā pa jūru.

(2) Ar Atēnu protokolu izdara grozījumus 1974. gada Atēnu Konvencijā par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru, un tā 15. pantā nosaka to, ka Atēnu protokola Puses abus instrumentus lasa un interpretē kopā kā vienotu instrumentu.

(3) Atēnu protokola 10. un 11. pants skar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([1]). Tādējādi Savienībai ir ekskluzīva kompetence arī attiecībā uz Atēnu protokola 10. un 11. pantu.

(4) Pēc Savienības pievienošanās Atēnu protokolam tā 10. pantā paredzētajiem noteikumiem par jurisdikciju vajadzētu būt prioritātei pār attiecīgajiem Savienības noteikumiem.

(5) Tomēr Atēnu protokola 11. pantā paredzētajiem noteikumiem par spriedumu atzīšanu un izpildi nevajadzētu būt prioritātei nedz pār attiecīgajiem Savienības noteikumiem, kurus Dānijai piemēro ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([2]), nedz pār noteikumiem, kas paredzēti 1988. gada 16. septembra Lugano konvencijā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([3]) vai 2007. gada 30. oktobra Lugano konvencijā par jurisdikciju un spriedumu

([1]) OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.
([2]) OV L 299, 16.11.2005., 62. lpp.
([3]) OV L 319, 25.11.1988., 9. lpp.

▼B

atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([1]), jo šo noteikumu piemērošanas mērķis ir nodrošināt, ka spriedumi tiek atzīti un izpildīti vismaz tādā pašā apjomā kā atbilstīgi Atēnu protokola noteikumiem.

(6) Atēnu protokols ir atvērts, lai to ratificētu, akceptētu, apstiprinātu vai tam pievienotos valstis un reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, ko veido suverēnas valstis, kuras šīm organizācijām nodevušas kompetenci konkrētos jautājumos, ko reglamentē Atēnu protokols.

(7) Saskaņā ar Atēnu protokola 17. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 19. pantu reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas var noslēgt Atēnu protokolu.

(8) Atēnu protokola 10. un 11. pants uzliks saistības Apvienotajai Karalistei un Īrijai kā Eiropas Savienības dalībvalstīm, uz kurām attiecas protokols (Nr.21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību.

(9) Saskaņā ar 1. un 2. pantu protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai neuzliek saistības un nav tai jāpiemēro attiecībā uz Atēnu protokola 10. un 11. pantu. Šie panti tai uzliek saistības vienīgi kā atsevišķai Līgumslēdzējai pusei.

(10) Lielākā daļa Atēnu protokola noteikumu Savienības tiesībās iestrādāti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 392/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras ([2]). Tādējādi Savienība īstenoja kompetenci jautājumos, ko reglamentē minētā regula. Attiecībā uz šiem noteikumiem jāpieņem atsevišķs lēmums paralēli šim lēmumam.

(11) Dalībvalstīm, kuras gatavojas ratificēt Atēnu protokolu vai tam pievienoties, tas būtu jādara, ja iespējams, vienlaicīgi. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāapmainās ar informāciju par ratifikācijas vai pievienošanās procedūru stāvokli, lai sagatavotos pēc iespējas vienlaicīgai ratifikācijas vai pievienošanās instrumentu deponēšanai. Ratificējot Atēnu protokolu vai tam pievienojoties, dalībvalstīm būtu jāizdara SJO pamatnostādnēs ietvertā atruna,

([1]) OV L 339, 21.12.2007., 3. lpp.
([2]) OV L 131, 28.5.2009., 24. lpp.

▼B

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Eiropas Savienības vārdā tiek apstiprināta Eiropas Savienības pievienošanās 81. panta 1974. gada Atēnu konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokolam ("Atēnu protokols") attiecībā uz tā 10. un 11. pantu.

Minēto pantu teksts ir sniegts pielikumā.

2. pants

1. Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas pilnvarotas deponēt instrumentu, ar ko Savienība pievienojas Atēnu protokolam attiecībā uz tā 10. un 11. pantu, saskaņā ar minētā protokola 17. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 17. panta 3. punktu un 19. pantu.

2. Pievienošanās instrumenta deponēšanas brīdī Savienība sniedz šādu kompetences deklarāciju.

"Eiropas Savienības dalībvalstis, izņemot Dānijas Karalisti, saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD, ir piešķīrušas Savienībai kompetenci jautājumos, kuri ietverti 1974. gada Atēnu konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokola 10. un 11. pantā un uz kuriem attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. pants. Savienība īstenojusi šo kompetenci, pieņemot Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās."

3. Pievienošanās instrumenta deponēšanas brīdī Savienība sniedz šādu deklarāciju par 1974. gada Atēnu konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 17.a panta 3. punktu, kurš grozīts ar Atēnu protokola 11. pantu:

▼M1

"1. Spriedumus lietās, uz ko attiecas 1974. gada Atēnu konvencijas par pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumiem pa jūru 2002. gada protokols, ja tos pieņēmusi Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Vācijas Federatīvās Republikas, Igaunijas Republikas, Īrijas, Grieķijas Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Horvātijas Republikas, Itālijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Ungārijas, Maltas, Nīderlandes Karalistes, Austrijas Republikas, Polijas Republikas, Portugāles Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas, Slovākijas Republikas, Somijas Republikas, Zviedrijas Karalistes vai Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes tiesa, Eiropas Savienības dalībvalstī atzīst un izpilda saskaņā ar attiecīgajiem Eiropas Savienības noteikumiem šajā jautājumā.

▼B

2. Spriedumus lietās, uz ko attiecas Atēnu protokols, ja tos pieņēmusi Dānijas Karalistes tiesa, Eiropas Savienības dalībvalstī atzīst un izpilda saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās.

3. Spriedumus lietās, uz ko attiecas Atēnu protokols, ja tos pieņēmusi trešās valsts tiesa,

a) kurai ir saistoša 2007. gada 30. oktobra Lugano konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, Eiropas Savienības dalībvalstīs atzīst un izpilda saskaņā ar minēto konvenciju;

b) kurai ir saistoša 1988. gada 16. septembra Lugano konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, Eiropas Savienības dalībvalstīs atzīst un izpilda saskaņā ar minēto konvenciju."

4. Persona vai personas, kas pilnvarotas saskaņā ar šā panta 1. punktu, izdara SJO pamatnostādnēs ietverto atrunu, deponējot instrumentu, ar kuru Savienība pievienojas Atēnu protokolam, attiecībā uz tā 10. un 11. pantu.

3. pants

Savienība līdz 2011. gada 31. decembrim deponē instrumentu, ar ko tā pievienojas Atēnu protokolam attiecībā uz tā 10. un 11. pantu.

4. pants

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai saprātīgā laikposmā un, ja iespējams, līdz 2011. gada 31. decembrim deponētu instrumentus, ar ko ratificē Atēnu protokolu vai tam pievienojas.

▼B

PIELIKUMS

TULKOJUMS

1974. GADA ATĒNU KONVENCIJAS PAR PASAŽIERU UN VIŅU BAGĀŽAS PĀRVADĀJUMIEM PA JŪRU 2002. GADA PROTOKOLA 10. UN 11. PANTS

10. pants

Konvencijas 17. pantu aizstāj ar šādu pantu.

"17. pants

Kompetentā jurisdikcija

1. Saskaņā ar šīs konvencijas 3. un 4. pantu lietu pēc prasītāja izvēles ierosina vienā no turpmāk minētajām tiesām, ja šī tiesa atrodas kādā no šīs konvencijas Pusēm, un, attiecībā uz valstīm ar vairākām tiesību sistēmām, ievērojot katras Puses tiesību aktus par prasības teritoriālo piekritību:

a) tās valsts tiesā, kurā atrodas atbildētāja dzīvesvieta vai galvenā uzņēmējdarbības vieta, vai

b) tās valsts tiesā, kurā saskaņā ar pārvadājuma līgumu atrodas izbraukšanas vai galamērķa vieta, vai

c) tās valsts tiesā, kurā atrodas prasītāja dzīvesvieta vai pastāvīgā uzturēšanās vieta, ja atbildētāja galvenā uzņēmējdarbības vieta atrodas minētajā valstī un ir pakļauta minētās valsts jurisdikcijai, vai

d) tās valsts tiesā, kurā noslēgts pārvadājuma līgums, ja atbildētāja galvenā uzņēmējdarbības vieta atrodas minētajā valstī un ir pakļauta minētās valsts jurisdikcijai.

2. Prasības saskaņā ar šīs konvencijas 4.a pantu pēc prasītāja izvēles iesniedz vienā no tiesām, kurā saskaņā ar 1. punktu var iesniegt prasību pret pārvadātāju vai faktisko pārvadātāju.

3. Pēc negadījuma, kas ir izraisījis kaitējumu, puses var vienoties, ka prasību par zaudējumu atlīdzību iesniedz tiesā pēc piekritības vai šķīrējtiesā."

11. pants

Konvencijai pievieno šādu 17.a pantu.

"17. a pants

Atzīšana un izpilde

1. Jebkuru spriedumu, ko pieņēmusi tiesa, kuras piekritība ir noteikta atbilstīgi 17. pantam, un kas izpildāms valstī, kurā tas pieņemts un kur to vairs nevar pārsūdzēt parastajā kārtībā, atzīst jebkurā Pusē, izņemot,

a) ja spriedums ir iegūts ar krāpšanu; vai

b) ja atbildētājs nav savlaicīgi informēts un viņam nav bijusi taisnīga iespēja pārstāvēt attiecīgo lietu.

▼B

2. Spriedums, kas atzīts saskaņā ar 1. punktu, ir izpildāms katrā Pusē, tiklīdz ir izpildītas attiecīgās valsts obligātās formalitātes. Formalitātes nepieļauj lietas atkārtotu izskatīšanu.

3. Šā protokola Puse var piemērot citus sprieduma atzīšanas un izpildes noteikumus, ja to mērķis ir nodrošināt, ka spriedumus atzīst un izpilda vismaz tādā apjomā, kas paredzēts 1. un 2. punktā.”